РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

29 юли 2010 година *

По дело C-54/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 6 февруари 2009 г.,

Република Гърция, за която се явяват г-н I. Chalkias и г-жа M. Tassopoulou, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват г-жа H. Tserepa-Lacombe и г-н F. Jimeno Fernández, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: гръцки.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н M. Ilešič, г-н M. Safjan и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н R. Grass,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 март 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата Република Гърция иска отмяна на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности (понастоящем Общ съд на Европейския съюз) от 11 декември 2008 г. по дело Гърция/Комисия (T-339/06, Сборник, стр. II-3525, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение 2006/669/ЕО на Комисията от 4 октомври 2006 година за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата 2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране

и конверсия на лозята по силата на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета (ОВ L 275, стр. 62, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1493/1999

2 Член 14 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 190) гласи:

„1. Всяка година Комисията предоставя на държавите членки първоначални разпределяния на база обективни критерии, като взема предвид спецификата на ситуациите и нуждите, както и усилията, които следва да бъдат направени предвид целта на режима.

2. Първоначалните разпределяния трябва да бъдат адаптирани от гледна точка на реалните разходи и на ревизирани прогнози за разходите, предадени от държавите членки, като се взема предвид целта на режима и се съобразят наличните средства.

3. Финансовите помощи между държавите членки се разпределят, като се взема предвид делът на лозарските площи на Общността в съответната държава членка.

[…]“

Регламент (ЕО) № 1227/2000

3 Член 16 от Регламент (ЕО) № 1227/2000 на Комисията от 31 май 2000 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент № 1493/1999 по отношение на производствения потенциал (ОВ L 143, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 32, стр. 181) в редакцията му, приложима за финансовата 2006 г. (наричан по-нататък „Регламент № 1227/2000“), предвижда:

„1. Във връзка със системата на преструктуриране и конверсия държавите членки изпращат на Комисията не по-късно от 10 юли всяка година:

а) отчет за действително настъпилите разходи към 30 юни на текущата финансова година, както и съответната обща площ;

б) отчет за валидираните разходи към 30 юни на текущата финансова година, както и съответната обща площ;

в) всички заявления за последващо финансиране на разходите през текущата финансова година, които превишават финансовите средства, отпуснати съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1493/1999, както и цялата свързана с тях площ във всеки конкретен случай;

г) изменените прогнози за разходите и цялата площ, за която се отнасят — за последващите финансови години до края на периода, предвиден за изпълнение на плановете за преструктуриране и конверсия, в съответствие с размера на средствата, предвидени за всяка държава членка.

2. Без да се засягат общите правила относно бюджетната дисциплина, когато информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията съгласно параграф 1, е непълна [или не е спазен срокът], Комисията намалява авансите в сметките на земеделските разходи временно и с фиксирани суми“.

4 Член 17от Регламент № 1227/2000 гласи:

„1. За всяка държава членка действително понесените разходи, валидирани и заявени за която и да е финансова година, се финансират в рамките на сумите, съобщени на Комисията съгласно член 16, параграф 1, [букви а) и] б), при условие че тези суми не превишават общо финансовите суми, предоставени на държавите членки в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент […] № 1493/1999.

[…]

3. Заявленията, изпратени от държавите членки в съответствие с член 16, параграф 1, [буква] в), се приемат на основа pro rata, като се използват сумите, получени след изваждане, за всички държави членки, на общата сума от средствата, съобщени съгласно член 16, параграф 1, [буква] а), и на сумите, декларирани съгласно член 16, параграф 1, [буква] б), от общата сума, предоставена на държавите членки съгласно член 14 от Регламент […] № 1493/1999. Комисията уведомява държавите членки възможно най-скоро след 30 юни за степента, в която заявленията могат да бъдат приети.

4. Чрез дерогация от разпоредбите на параграфи 1 и 2, когато общата площ, съобщена съгласно член 16, параграф 1, [буква] а), е по-малка от броя на хектарите, посочен в разпределянето за финансовата година, предоставено на държавата

членка съгласно член 14, параграф 1 от Регламент [...] № 1493/1999, разходите, декларирани за дадената финансова година, се финансират само до определен таван, равен на общия размер на цялата площ, съобщена и умножена по средния размер на помощта на хектар; тази цифра се изчислява като съотношение между сумата, отпусната на държавата членка съгласно член 14, параграф 1 от Регламент [...] № 1493/1999, и предварително заявения брой хектари.

Тази сума не може в никакъв случай да бъде по-голяма от разходите, декларирани съгласно член 16, параграф 1, [буква] а).

За целите на прилагането на настоящия параграф се прилага толеранс от 5 % за цялата съобщена площ в сравнение с площта, която фигурира в разпределянето през финансовата година.

Сумите, които не се финансират съгласно настоящия параграф, не се предоставят за целите на прилагането на параграф 3.

[...]

8. Препратките към дадена финансова година се отнасят за действително направени плащания от държавите членки през периода от 16 октомври на дадена година до 15 октомври на следващата година.

[...]“

Регламент (ЕО) № 1258/1999

5 Член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103) гласи:

„Комисията предоставя на държавите членки необходимите финансови средства за покриване на разходите, посочени в членове 2 и 3, под формата на авансови плащания въз основа на осчетоводяването на направените разходи в рамките на референтния период.

[…]“ [неофициален превод]

6 Съгласно член 7, параграф 2 от този регламент:

„Комисията взима решения за отпускането на месечни авансови плащания, при условие че акредитираните разплащателни агенции са изплатили разходите.

Разходите за октомври се отчитат за същия месец, ако са изплатени от 1 до 15 число на октомври, и се прехвърлят за ноември, ако са изплатени от 16 до 31 октомври. Авансовите плащания се отпускат на държавите членки не покъсно от третия работен ден на втория месец след изплащане на разходите.

[…]“ [неофициален превод]

Обстоятелства, предхождащи спора

7 Общият съд излага фактите по спора, както следва:

„6 За финансовата 2006 г. (от 16 октомври 2005 г. до 15 октомври 2006 г.) индикативното разпределение на средствата, предоставени по силата на Регламент № 1493/1999 за преструктурирането и конверсията на лозята, е установено с Решение 2005/716/ЕО на Комисията от 10 октомври 2005 година за определяне на индикативните финансови помощи за държавите членки за лозарската 2005/2006 г., за определен брой хектари, с цел преструктуриране и конверсия на лозята по силата на Регламент № 1493/1999 (ОВ L 271, стр. 45). В приложението към посоченото решение размерът на индикативната финансова помощ за Република Гърция е определен на 8 574 504 EUR за площ от 1 249 ha.

7 На 10 юли 2006 г. гръцките власти изпращат на Комисията, в съответствие с член 14 от Регламент № 1493/1999 и член 16 от Регламент № 1227/2000, справка за разходите, свързани с преструктурирането и конверсията на лозята в Гърция през текущата финансова 2006 г., с цел получаването на финансови помощи. Съгласно известието общата сума на посочените разходи възлизала на 6 829 204,46 EUR, а съответната площ била 788,002 ha.

8 На 22 септември 2006 г. гръцките власти изпращат до Комисията писмо, с което я уведомяват за допусната грешка при въвеждането на информатизираните данни, като площта, която следва да се вземе предвид, е 1 102,271 ha. Те уточняват, че тази площ съответства на сумата от общата площ, посочена в таблицата, приложена към писмото от 10 юли 2006 г. и отчитаща действително направените разходи за преструктуриране и конверсия на лозята

в Гърция до 30 юни 2006 г., или 1 085,391 ha, и общата площ, посочена в таблицата, приложена към писмото от 10 юли 2006 г. и отчитаща валидираните разходи за преструктуриране и конверсия на лозята в Гърция до 30 юни 2006 г., или 16,88 ha. Те също припомнят, че общите разходи възлизали на сумата от 6 829 204,46 EUR.

9 На 26 септември 2006 г. по време на 890-то заседание на Управителния комитет по виното гръцките власти повтарят искането си към Комисията да вземе предвид поправените данни. Комисията отхвърля устно искането на гръцките власти, посочвайки, че коригираните данни са подадени със закъснение.

10 На 4 октомври 2006 г. Комисията приема [спорното] [р]ешение […]. На същата дата представител на Комисията се среща с представители на гръцките власти, на които обяснява, че било невъзможно, предвид сроковете, да уважи искането им да се вземат предвид изпратените на 22 септември 2006 г. поправени данни.

11 На 16 октомври 2006 г. гръцките власти изпращат писмо до Комисията с искане да измени приложението към [спорното] решение. Комисията оставя искането без уважение“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

8 На 30 ноември 2006 г. Република Гърция подава жалба в секретариата на Общия съд за отмяна или изменение на спорното решение в частта, която се отнася до отпускането на помощи за преструктуриране и конверсия на лозята в Гърция, с цел да се вземат предвид коригираните данни, предоставени на Комисията на 22 септември 2006 г., и да ѝ бъдат разпределени съответните средства.

9 В подкрепа на жалбата си пред Общия съд Република Гърция изтъква пет правни основания, изведени съответно от индикативния характер на предвидения в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 срок, от нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, от нарушение на принципите на добросъвестност и на добра администрация, от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на принципа на полезно действие.

10 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата.

11 Що се отнася до първото правно основание, Общият съд приема в точка 25 от обжалваното съдебно решение, че от текста на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, както и от общата структура и цел на правната уредба, елемент от която е той, ясно се вижда, че срокът, предвиден в този член, е императивен.

12 В това отношение Общият съд първо посочва в следващата точка от решението си, че добавянето на израза „краен срок“ не е необходимо, за да се придаде обвързващ характер на въпросния срок.

13 По-нататък Общият съд приема, че формулировката на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 на три от езиците, която гласи, че държавите членки предоставят посочените в тази разпоредба данни на Комисията „до“ 10 юли всяка година, не придава на текста на тези три езика различен смисъл в сравнение с текста на другите езици.

14 Освен това Общият съд преценява, че обвързващият характер на този срок се потвърждава от функцията му в рамките на системата за преструктуриране и конверсия на лозята, както и от целта на отчета за разходите и съответните площи, посочени в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, за който е предвиден този срок в рамките на посочената система.

15 В това отношение в точка 29 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 има за функция да допусне ефикасно прилагане на определянето на предвидените в член 14, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1493/1999 помощи, така че датата, на която държавите членки са длъжни да изпращат годишно данните на Комисията, трябва да се спазва, за да се актуализират индикативните финансови помощи, предвидени в член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999, по-специално в зависимост от реалните разходи, съгласно член 14, параграфи 1 и 2 от посочения регламент.

16 В точки 30—32 от обжалваното съдебно решение освен това се посочва, че датата 10 юли, която е свързана с датата 15 октомври, е била определена с цел да позволи на Комисията да разполага с необходимото време, за да приеме и публикува решението, с което се определят окончателните финансови помощи, предвидени в член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999 преди края на финансовата година.

17 Наред с това в точки 33—35 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че за да могат държавите членки преди края на текущата финансова година да извършат последните плащания, свързани с декларираните по силата на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 разходи, и за да получат възстановяване от Комисията преди края на бюджетната година по наличните бюджетни редове за тази финансова година, полезното действие на разглежданите разпоредби изисква решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за финансовата година да бъде прието преди края на същата, а именно на 15 октомври.

18 По-нататък в точка 39 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че доколкото член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 се отнася до последиците от предоставянето на непълни данни или от евентуалното неспазване на срока за предоставянето им от страна на съответната държава членка, от тази разпоредба изобщо не могат да се изведат доводи във връзка с обвързващия или необвързващ характер на срока по член 16, параграф 1 от същия регламент.

19 Освен това в точка 41 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля довода на Република Гърция, че член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 потвърждава индикативния характер на предвидения срок, тъй като установява принципа, според който Комисията е длъжна да финансира действително настъпилите разходи на държавите членки, което предполага те да имат възможност да поправят грешките си след датата 10 юли. В това отношение Общият съд първо отбелязва, че член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 се отнася до финансирането на действително настъпилите, валидирани и декларирани разходи за определена финансова година, а не само до финансирането на действително настъпилите разходи, и след това приема, че свързаният с тази разпоредба довод е неоснователен, тъй като се основава на непълен цитат от нея.

20 В точки 50—60 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля второто и третото правно основание за обжалване, с които Република Гърция по същество твърди, че твърдяната грешка в данните, които е изпратила на Комисията преди изтичането на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, е била явна и че Комисията следователно е била длъжна въз основа на принципите на лоялно сътрудничество, добросъвестност и добра администрация да вземе предвид поправените данни, изпратени след изтичането на посочения срок.

21 След като посочва, че грешката в данните, изпратени от гръцките власти на Комисията на 10 юли 2006 г., изобщо не е очевидна, в точка 57 от обжалваното съдебно решение въз основа на тази констатация Общият съд приема, че аргументацията на Република Гърция се основава на погрешна фактическа предпоставка.

22 Освен това в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че предвид обвързващия характер на предвидения в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 срок, дадена държава членка не е в правото си да изисква от Комисията да вземе предвид данните, изпратени след изтичането на посочения срок. По-нататък в точка 59 от решението си Общият съд пояснява, че макар да не е напълно изключено да вземе предвид някои късно изпратени от държавата членка данни, Комисията може да откаже да вземе предвид такива данни, ако това може да бъде пречка за своевременното приемане на решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за съответната финансовата година. Оттук Общият съд заключава, че Комисията не е нарушила посочените принципи, решавайки да не вземе предвид поправените данни, доколкото Република Гърция ги е изпратила едва на 22 септември 2006 г., а именно повече от два месеца след изпращането на първоначалните данни, за които се твърди, че са погрешни, и само три седмици преди крайната дата за приемане на решението —15 октомври 2006 г.

23 Общият съд отхвърля и четвъртото правно основание, изтъкнато от Република Гърция и изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

24 На първо място, в точка 66 от обжалваното съдебно решение той приема, че противно на довода на Република Гърция, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като ѝ е наложила двойна санкция чрез кумулативното прилагане на член 16, параграф 2 и на член 17, параграф 4 от Регламент № 1227/2000 в нарушение на принципа non bis in idem, от спорното решение не личи Комисията да е прилагала член 16, параграф 2 от посочения регламент.

25 По-нататък в точки 69—75 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля довода на Република Гърция, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, като ѝ е наложила санкция, която е диспропорционална по отношение на допуснатата от гръцките власти компютърна грешка.

26 Общият съд отхвърля и петото правно основание, изведено от нарушение на принципа на полезно действие.

27 След като напомня, че определянето на императивен срок се налага, за да може да се приеме решението на Комисията за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки преди края на съответната финансова година, в точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че полезното действие на членове 11, 13 и 14 от Регламент № 1493/1999, както и на членове 16 и 17 от Регламент № 1227/2000 допуска прилагането на императивен срок и отказва да се вземат предвид изпратените от държава членка след този срок данни, макар последицата от това да е намаляването на предоставените на съответната държава членка помощи.

Искания на страните

28 Република Гърция моли Съда:

— да приеме за допустима жалбата,

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да уважи исканията от жалбата в първоинстанционното производство,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски както в производството по обжалване, така и в производството пред Общия съд.

29 Комисията моли Съда:

— да отхвърли жалбата като недопустима и неоснователна,

— да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

По жалбата

30 В подкрепа на жалбата Република Гърция излага три правни основания, изведени съответно от неправилно тълкуване на член 16, параграфи 1 и 2 и на член 17 от Регламент № 1227/2000, от несъобразяване от страна на Общия съд със значението на различни общи принципи на правото и от противоречие в мотивите.

По първото правно основание, изведено от неправилно тълкуване на член 16, параграфи 1 и 2 и на член 17 от Регламент № 1227/2000

Доводи на страните

31 Република Гърция твърди, че Общият съд тълкува неправилно член 16, параграфи 1 и 2 и член 17 от Регламент № 1227/2000, които, тълкувани във взаимовръзка, сочели, че срокът по член 16, параграф 1 е индикативен, противно на констатацията на Общия съд.

32 Индикативният характер на срока произтичал в частност от член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000. В това отношение Република Гърция посочва, че съгласно текста на тази разпоредба предоставянето на непълни данни или предоставянето на данните извън срока води единствено до временно намаляване на авансите с фиксирани суми. Според тази държава членка от това следва, че впоследствие тази санкция може да отпадне, ако държавата членка допълни или предостави данните преди приемането на решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки, като в този случай на съответната държава не се налага санкция, нито се намалява размерът на помощите, на които има право.

33 Според Република Гърция е немислимо законодателят на Съюза да е установил по-тежка санкция за държавите членки, които са предоставили в срок погрешни данни, отколкото за онези, които изобщо не са предоставили данните или пък са предоставили само непълни данни.

34 Индикативният характер на разглеждания срок личал и от текста на член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, съгласно който се финансират действително понесените разходи, а не понесените и декларирани разходи, както твърдял Общият съд. Затова Република Гърция заключава, че държавите членки имат възможност да коригират явните грешки при въвеждането на данните, и то дори след 10 юли.

35 Освен това Република Гърция изтъква, че индикативният характер на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 се потвърждава и от факта, че в текста на тази разпоредба на гръцки език липсва изразът „не по-късно“, който е използван в текста на други езици.

36 Същото сочели и изявленията на самата Комисия, че в някои случаи приема предоставени след изтичането на срока данни.

37 Комисията поддържа, че първото правно основание на жалбата е недопустимо, доколкото е повторение на изтъкнатите в първоинстанционното производство доводи.

38 Според Комисията например доводът на Република Гърция, че индикативният характер на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 намирал потвърждение в член 17, параграф 1 от същия регламент, трябва да се отхвърли като недопустим, доколкото предполага да се преразгледат фактическите констатации.

39 Освен това Комисията поддържа, че въз основа на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 не може да се заключи, че срокът по параграф 1 от този член е индикативен, доколкото тези разпоредби имат различна функция и различна цел. В този смисъл параграф 2 се прилагал само при предоставяне на непълни данни или при късно предоставяне на данните — хипотези, които не били налице в настоящия случай.

40 Що се отнася до довода на Република Гърция за липсата на израза „не по-късно“ в текста на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 на гръцки език, Комисията поддържа, че това е недопустим довод, тъй като с него се цели преразглеждане на представената пред Общия съд жалба. Все пак във връзка с основателността на довода Комисията изтъква, че липсата на посочения израз в текста на гръцки език не е съществен тълкувателен елемент за преценката на вида на спорния срок и при всички положения не доказва, че срокът е индикативен.

41 Накрая, в отговор на довода, че изводът за индикативния характер на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 кореспондира и с факта, че съгласно собствените ѝ изявления Комисията приема предоставени извън срока данни, Комисията поддържа, че Общият съд правилно приема, че държавите членки нямат право да изискват да се вземат предвид предоставени извън срока данни и че Комисията може да отхвърля исканията в този смисъл, ако в противен случай е невъзможно да приеме своевременно решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки.

Съображения на Съда

— По допустимостта

42 Наистина от постоянната съдебна практика следва, че съгласно член 256, параграф 1, втора алинея от ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда и член 112, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Съда жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя това искане. Следователно жалба, която само повтаря или възпроизвежда буквално вече

изложени пред Общия съд правни основания и доводи, не отговаря на произтичащите от тези разпоредби изисквания за мотивиране (вж. по-специално Решение от 24 септември 2009 г. по дело Erste Group Bank и др./Комисия, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P и C-137/07 P, Сборник, стр. I-8681, точка 131).

43 Въпреки това, щом жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на общностното право от страна на Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може по такъв начин да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (Решение от 23 април 2009 г. по дело AEPI/Комисия, C-425/07 P, Сборник, стр. I-3205, точка 24).

44 С първото си правно основание Република Гърция оспорва именно възприетото от Общия съд тълкуване на членове 16 и 17 от Регламент № 1227/2000. Следователно това правно основание трябва да се приеме за допустимо.

— По съществото на спора

45 Текстът на член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 на по-голямата част от езиците гласи, че държавите членки изпращат посочените в тази разпоредба данни на Комисията „не по-късно“ от 10 юли всяка година.

46 Без никакво съмнение тази формулировка означава, че срокът е обвързващ. Формулировката на три от езиците, включително на гръцки, която гласи, че държавите членки предоставят данните на Комисията „до“ 10 юли всяка година, не придава на посочения член различен смисъл в сравнение с текста на другите езици.

47 Това тълкуване се потвърждава както от структурата на Регламент № 1227/2000, така и от целта на член 16, параграф 1 от него.

48 На първо място, следва да се приеме за установено, че доводите на Република Гърция, че индикативният характер на предвидения в тази разпоредба срок произтича от член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000, се основават на погрешната предпоставка, че тази разпоредба се отнася и до случаите, в които държавата членка не е изпратила на Комисията отчета по член 16, параграф 1 от Регламента, докато всъщност от текста на разпоредбата ясно личи, че се отнася единствено до подаването на непълни отчети, които не са допълнени към 10 юли всяка година.

49 Всъщност съгласно член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 Комисията намалява авансите в сметките на земеделските разходи, когато информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията съгласно параграф 1 от посочения член 16, е непълна или не е спазен срокът.

50 Оттук следва, че не може да се приемат доводите на Република Гърция в това отношение.

51 Освен това следва да се отбележи, че член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 се отнася до авансите по сметките за земеделските разходи по смисъла на член 5, параграф 1 от Регламент № 1258/1999, а не до окончателните финансови помощи.

52 Съгласно този член Комисията предоставя на държавите членки под формата на авансови плащания въз основа на осчетоводяването на направените разходи в рамките на определен референтен период необходимите финансови средства за покриване на разходите, посочени в членове 2 и 3 от този регламент. Съгласно член 7, параграф 2 от същия регламент Комисията взима решения за отпускането на месечни авансови плащания, при условие че акредитираните разплащателни агенции са изплатили разходите. Тези аванси се изплащат на държавите членки не по-късно от третия работен ден на втория месец след изплащане на разходите.

53 Именно в този контекст член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 предвижда, че когато информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията съгласно параграф 1 от същия член, е непълна или не е спазен срокът, Комисията намалява авансите в сметките на земеделските разходи временно и с фиксирани суми.

54 Следователно целта на член 16, параграф 2 от Регламент № 1227/2000 е именно да създаде стимул за държавите членки да спазват отчетните си задължения по параграф 1 от посочения член.

55 На второ място, не могат да се приемат доводите на Република Гърция, че текстът на член 17, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 потвърждава индикативния характер на срока по член 16, параграф 1 от същия регламент.

56 Съгласно този член действително понесените разходи, валидирани и заявени, се финансират в рамките на сумите, съобщени на Комисията съгласно член 16, параграф 1 от същия регламент.

57 Обратно на твърдяното от Република Гърция, текстът на тази разпоредба изобщо не сочи, че Комисията е длъжна да се основава на реалните данни и следователно да взема предвид поправките, внесени от държавите членки след изтичането на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000.

58 Напротив, от член 17, параграф 4 от посочения регламент изрично следва, че като изключение от нормата на параграф 1 от този член се предвижда санкция, когато общата площ, съобщена съгласно член 16, параграф 1, буква а) от Регламента, е по-малка от броя на хектарите, посочен в разпределянето за финансовата година, предоставено на държавата членка съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999.

59 От това следва, че обратно на поддържаното от Република Гърция, при приемането на решението за определяне на окончателните финансови помощи Комисията е длъжна да се основава не на реалната обща площ, а само на общата площ, която ѝ е съобщена в рамките на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000.

60 На трето място, целта на отчета по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 сочи, че датата 10 юли е предназначена да даде възможност на Комисията своевременно да приеме решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки, поради което при приемането на посоченото решение Комисията не може да е длъжна да се основава на изменени данни, изпратени след тази дата.

61 В това отношение следва да се напомни, че на основание член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999 Комисията предоставя на държавите членки първоначални разпределяния на финансовите помощи на базата на обективни критерии, като взема предвид спецификата на ситуациите и съответните нужди, както и усилията, които следва да бъдат направени предвид целта на уредбата. Съгласно параграф 2 от този член във втория етап първоначалното индикативно определяне на финансовите помощи се адаптира на базата на реалните разходи и на ревизираните прогнози за разходите на държавите членки, като се взема предвид целта на режима и се съобразят наличните средства.

62 При това положение предвиденото в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 задължение е предназначено да осигури на Комисията необходимите данни, за да определи окончателно финансовите помощи съгласно член 14, параграф 2 от Регламент № 1493/1999.

63 Само стриктното разбиране на срока по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 обаче позволява да се гарантира, че предоставените на държавите членки финансови помощи, които първоначално се определят само индикативно на основание член 14, параграф 1 от Регламент № 1493/1999, ще бъдат своевременно адаптирани от Комисията на базата на реалните разходи.

64 В това отношение следва да се посочи, от една страна, че съгласно член 17, параграф 8 от Регламент № 1227/2000 препратките към дадена финансова година се отнасят за действително направени плащания от държавите членки през периода от 16 октомври на дадена година до 15 октомври на следващата година, и от друга страна, че съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 1258/1999 Комисията взима решения за отпускането на месечни авансови плащания, при условие че акредитираните разплащателни агенции са изплатили разходите, като разходите за октомври се отчитат за същия месец, ако са изплатени от 1 до 15 число

на октомври, и се прехвърлят за ноември, ако са направени между 16 и 31 октомври. Авансовите плащания се отпускат на държавите членки не по-късно от третия работен ден на втория месец след изплащане на разходите.

65 При тези условия, за да могат държавите членки да извършат последните плащания по декларираните разходи съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 преди края на текущата финансова година и за да получат възстановяване от Комисията преди края на бюджетната година по наличните бюджетни редове за тази финансова година, е необходимо решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за съответната финансова година да бъде прието преди края на същата, т.е. преди 15 октомври.

66 Предвид процесуалните ограничения, с които трябва да се съобразява, Комисията трябва да разполага с данните за всички държави членки най-късно на 10 юли от съответната година, за да може да приеме и публикува решението за определяне на окончателните финансови помощи преди 15 октомври.

67 В това отношение следва да се напомни, че както личи от член 17, параграф 3 от Регламент № 1227/2000, изключени са изолираните изменения на финансовата помощ, определена за конкретна държава членка. Всъщност съгласно тази разпоредба посочените в член 16, параграф 1, буква в) от този регламент заявления за последващо финансиране на разходите за текущата година се приемат само ако от общите суми, отпуснати на държавите членки, се приспадне общият размер за всички държави членки на съобщените суми съгласно член 16, параграф 1,

буква а) от Регламент № 1227/2000 и на декларираните суми съгласно член 16, параграф 1, буква б) от същия и се окаже, че остават свободни средства.

68 От изложените по-горе съображения следва, че Комисията не може да е длъжна да приема предоставени извън срока данни, доколкото това би могло да възпрепятства своевременното приемане на решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки.

69 Това тълкуване не се опровергава от обстоятелството, че според изявленията на Комисията не е напълно изключено да вземе предвид късно изпратени данни, стига закъснението спрямо предвидения срок да е кратко и стига да е възможно решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за съответната финансова година да се приеме преди 15 октомври.

70 От всички изложени по-горе съображения следва, че първото правно основание е неоснователно и съответно трябва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от неправилна преценка относно редица общи принципи на правото

71 Това правно основание се състои от две части.

По първата част от второто правно основание, изведена от нарушение на общите принципи за лоялно сътрудничество, добросъвестност и добра администрация

— Доводи на страните

72 Съгласно поддържаното от Република Гърция Общият съд неправилно приема, че като не е взела предвид предоставените ѝ от гръцките власти коригирани данни и като се е основала на явно погрешни данни, въпреки че е имала достатъчно време да включи в решението си коригираните данни, Комисията не е нарушила принципите за лоялно сътрудничество, добра администрация и добросъвестност.

73 От своя страна Комисията поддържа, че тези доводи трябва да бъдат отхвърлени като недопустими, доколкото са повторение на вече изтъкнатите в първоинстанционното производство доводи и не сочат в какво се състои грешката в изводите на Общия съд.

— Съображения на Съда

74 С първата част от второто правно основание Република Гърция по същество твърди, че съобразно принципите за лоялно сътрудничество, добра администрация и добросъвестност Комисията е трябвало, от една страна, да не взема

предвид явно погрешните данни, които са ѝ били предоставени, а от друга страна — да вземе предвид коригираните данни, при положение че е разполагала с необходимото време да ги включи в спорното решение.

75 В началото следва да се отбележи, че с тези доводи Република Гърция по същество оспорва фактическите констатации на Общия съд в точки 57 и 59 от обжалваното съдебно решение. От една страна, в точка 57 от обжалваното съдебно решение Общият съд всъщност приема, че грешката в данните, изпратени от гръцките власти на Комисията на 10 юли 2006 г., изобщо не е очевидна. От друга страна, в точка 59 той по същество приема, че когато коригираните данни са били предоставени на Комисията, тя вече не е разполагала с необходимото време, за да ги вземе предвид за целите на своевременното приемане на спорното решение.

76 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 225, параграф 1 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда обжалването пред Съда се ограничава само до правни въпроси, като единствено Общият съд е компетентен да установява и да преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно освен в случай на изопачаването им установяването на тези факти и преценката на тези доказателства не представляват правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производството по обжалване (вж. по-специално Решение от 19 септември 2002 г. по дело DKV/СХВП, C-104/00 P, Recueil, стр. I-7561, точка 22, Решение от 12 януари 2006 г. по дело Deutsche SiSi-Werke/СХВП, C-173/04 P, Recueil, стр. I-551, точка 35 и Решение от 15 април 2010 г. по дело Schräder/COCP, C-38/09 P, Сборник, стр. I-3209, точка 69).

77 В случая обаче Република Гърция нито доказва, нито дори твърди, че Общият съд е изопачил изложените факти или представените доказателства. Следователно първата част на второто правно основание трябва да се отхвърли като недопустима.

По втората част от второто правно основание, изведена от нарушение на общия принцип на равно третиране

— Доводи на страните

78 С втората част от второто правно основание Република Гърция твърди, че Общият съд неправилно приема, че като е отказала да вземе предвид късно предоставените коригирани данни, Комисията не е нарушила общия принцип на равно третиране.

79 Според тази държава членка действията на Комисията са в противоречие с принципа на равно третиране на държавите членки, доколкото посочената институция произволно приемала данни, предоставени извън срока от други държави членки.

80 От своя страна, Комисията изтъква, че този довод трябва да се отхвърли като недопустим, тъй като е посочен за първи път в производството по обжалване и тъй като от него не личат основните съображения от фактическа и правна страна, на които се основава това оплакване. В условията на евентуалност Комисията поддържа, че този довод е неоснователен.

— Съображения на Съда

81 В самото начало следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда правно основание, на което не се е позовала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да

сезира Съда, чиито правомощия в сферата на обжалването са ограничени, със спор с обхват, по-широк от този, който е бил разгледан от Общия съд. В рамките на обжалването правомощията на Съда се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с изложените пред Общия съд правни основания (вж. в този смисъл Решение от 1 юни 1994 г. по дело Комисия/Brazzelli Lualdi и др., C-136/92 P, Recueil, стр. I-1981, точки 58 и 59, Решение от 30 март 2000 г. по дело VBA/VGB и др., C-266/97 P, Recueil, стр. I-2135, точка 79, Решение от 29 април 2004 г. по дело Henkel/СХВП, C-456/01 P и C-457/01 P, Recueil, стр. I-5089, точка 50, както и Решение от 18 декември 2008 г. по дело Les Éditions Albert René/СХВП, C-16/06 P, Сборник, стр. I-10053, точка 126).

82 Налага се обаче изводът, че оплакването на Република Гърция, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, доколкото е приемала подадени извън срока данни от други държави членки, не е изложено пред Общия съд.

83 При това положение втората част от второто правно основание трябва да се отхвърли като недопустима.

84 Следователно второто правно основание трябва изцяло да се отхвърли като недопустимо.

По третото правно основание, изведено от противоречие в мотивите

Доводи на страните

85 Република Гърция поддържа, че Общият съд изпада в противоречие, когато в точки 25, 36 и 43 от обжалваното съдебно решение посочва, че срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 е с обвързващ характер, а същевременно

в точка 59 от това решение приема, че Комисията може да вземе предвид късно изпратените ѝ данни, стига закъснението да е кратко и стига това да не възпрепятства приемането на решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки.

86 Според Комисията мотивите на обжалваното съдебно решение не са противоречиви, а са израз на единна логика, а именно за правилно прилагане на закона и наред с това за спазване на принципа на лоялно сътрудничество със съответната държава.

Съображения на Съда

87 В самото начало следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика въпросът дали мотивите на дадено решение на Общия съд са противоречиви е правен въпрос, който може да бъде повдигнат в рамките на производство по обжалване (вж. по-специално Решение от 9 септември 2008 г. по дело FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, Сборник, стр. I-6513, точка 90, както и Решение от 16 юли 2009 г. по дело Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, Сборник, стр. I-6155, точка 71).

88 В случая в точки 25, 36 и 43 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че срокът по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000 е с обвързващ характер.

89 Република Гърция изтъква, че Общият съд си противоречи, като по-нататък в точка 59 от обжалваното съдебно решение приема, че не е напълно изключено Комисията да вземе предвид данни, които съответната държава членка е изпратила със закъснение.

90 Този довод обаче не може да се приеме.

91 Всъщност следва да се отбележи, че в точки 31 и 32 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че датата 10 юли, предвидена в член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, е била определена с цел да позволи на Комисията да разполага с необходимото време, за да приеме и публикува преди 15 октомври решението, с което се определят окончателните финансови помощи. В точка 43 от обжалваното съдебно решение тази юрисдикция също така отбелязва, че този срок обвързва държавите членки в смисъл, че те нямат право да изискват от Комисията да вземе предвид данни, които са ѝ били изпратени след изтичането на посочения срок.

92 Това дава възможност на Общия съд в точка 59 от обжалваното съдебно решение без никакво противоречие да посочи, че е допустимо да се вземат предвид изпратени извън срока данни, стига закъснението да е кратко и стига да няма риск за приемането преди 15 октомври на решението за определяне на окончателните финансови помощи за държавите членки за съответната финансова година. Всъщност, докато държавите са длъжни да изпратят на Комисията не по-късно от 10 юли всяка година данните по член 16, параграф 1 от Регламент № 1227/2000, Комисията от своя страна разполага с правото да вземе предвид данни, които са ѝ предоставени след тази дата, за да не изключи от

окончателното решение държавите членки, които са превишили този срок само с няколко дни.

93 Следователно твърдението на Република Гърция за противоречие в мотивите не може да се приеме за основателно и съответно третото правно основание на жалбата трябва да се отхвърли.

94 От всички изложени съображения следва, че не може да се приеме нито едно от изложените от Република Гърция правни основания в подкрепа на жалбата ѝ и съответно жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

95 Съгласно член 69, параграф 2, първа алинея от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

96 След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Гърция и жалбата на последната е отхвърлена, Република Гърция трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Подписи